

занимава съ дрипавитѣ единици. Той казва: азъ не се занимавамъ съ дрипавитѣ единици. Ами съ кои? — Съ облеченитѣ единици се занимавамъ. Коя е дрипавата единица? — Която нѣма съдържание. А коя е облѣчената единица? — Която има съдържание, разбира се.

Та казвамъ: сега ние ще се приближимъ къмъ реалността, която има отношение къмъ насъ. Тази реалностъ може да има чисто материални отношения, подразбирамъ външния животъ, животътъ на формитѣ. Тази реалностъ може да бѣде и вътрѣшна както я наричатъ субективна или интроспективна, както щете я наречете, това е съдържание на самия животъ. При това, тази вътрѣшна реалностъ, която съдържа и формата и съдържанието, прониква всичко, и ние я наричаме смисълъ на живота. Тогава имаме форма, съдържание и смисълъ. Всички ние въ съврѣмения животъ сме достигнали до първата стѣпка на реалността до формитѣ. Всичко онова, което ни радва въ живота, това сж формитѣ. Външното е което ни привлича. Каквото и да казвате, каквото и да мислите насъ може да ни радва само това, което има образъ. Не мислете, че въ образитѣ нѣма реалностъ. Образитѣ сж изразъ на разумния животъ. Когато имате една хубава картина, на какво се радвате? — Радвате са на разумността, която е вложена въ нея. Ако тази картина най-първо е микроскопическа, и вие я увеличавате колкото цѣлото земно кълбо, какво ще видите? — Ще видите вече нейнитѣ черти, но тѣй груби, тѣй дебели, че ще изгубятъ своята предишна красота. Когато тази картина е малка, сбита въ единъ малтъкъ мащабъ, въ това именно седи красотата.